

Bemærkninger til forslaget

Overførselsindkomster til arbejdsløse, syge, pesoner på barselorlov og efterlønsmodtagere er faldet ca. 16 pct. siden 1982. Tilsvarende er også realværdien af kontanthjælp efter bistandsloven forringet. Det vil sige, at de, der f.eks. har været så uheldige at blive arbejdsløse eller syge, har måttet betale deres alt for store del af regeringens krisepolitik.

Samtidig med at overenskomstresultaterne set fra forslagsstillernes side har en skæv fordeling, er usolidariske med de arbejdsløse og intet lavtlønsværn indeholder, vil de betyde, at de personer, der modtager overførselsindkomster, sakker endnu mere agterud i forhold til lønudviklingen.

Dette er så meget mere urimeligt, som vi kan konstatere, at den glidende arbejdstidsnedsættelse næsten ikke vil medføre flere arbejdspladser – arbejdspladser, som kunne have betydet, at flere ledige kom i beskæftigelse.

Samtidig viser alle prognoser, at ledigheden vil stige i de kommende år.

Kan regeringen ikke føre en politik, der betyder langt færre ledige, så må personer, der er tvunget til at leve af overførselsindkomster, i hvert fald have en indtægt, de kan eksistere for.

Ved indførelsen af den forbedrede barselorlov var det ikke en forudsætning, at barseldagpenge skulle falde i værdi, hvilket faktisk er sket. Det medfører så selvfølgelig, at lovens muligheder ikke udnyttes, som den var tænkt. Især mænd, som jo i gennemsnit har højere indtægt end kvinder, er tilbageholdende med at bruge lovens muligheder for at holde barselorlov til gavn for de pågældende

selv, den lille nye borger og moderen.

Efterlønsmodtagerne, som i stort tal har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet for at gøre plads for unge arbejdsløse, har gjort det ud fra de på tidspunktet for tilbagetrækningen gældende regler, herunder efterlønnens værdi. Det bliver sværere og sværere at forstå for efterlønsmodtagere, at de ved at vise samfundssind bliver udsat for en udhuling af den økonomi, der var stillet dem i udsigt. Dette gælder, uanset at 70 pct.-satsen retfærdigvis er afskaffet.

Når man bliver syg, er det et gode, at ens økonomi ikke slås fuldstændig i stykker. De seneste år er værdien af sygedagpenge faldet lige så meget som værdien af dagpenge for arbejdsløse. Dette hjælper ikke til, at helbredet bliver bedre, tværtimod.

Når sygedagpengene udhules, forringer man generelt den syges vilkår, hvilket er meningsløst.

For pensionernes vedkommende har der ganske vist været tale om en fastholdelse af dyrtidsreguleringen. Men forslagsstillerne finder det vigtigt, at pensionisterne får en velstandsregulering svarende til den stigning lønmodtagerne får ved de nu gennemførte overenskomster.

Der argumenteres altid, som om pensionisterne ved dyrtidsreguleringen har fået en særstilling, der har forbedret pensionisternes vilkår generelt. Men ser man på, hvad et 2 pct. mindre reallønsfald for denne gruppe end for andre betyder for en pensionist, skal beløbet 3.781 kr. pr. måned (oktober 86-takst) tages i betragtning – og så bliver de 2 pct. unægtelig ikke nogen herregård.